

У хирѹрга Диво, въ Парижѹ, въ улица-та на сватаго Антонїа, живѣала една сѹжанка (хизмекарка) името ѱ было Изако, коа-то три пѣта въ живота-тѹ си примирала и заносана на гроба-та. На третїатѹ пѣтъ та оживала въ тѣзи сѣща-та минѹта, кога-то а спѹскали въ гроба-тѹ. Отѹ това произлазало тѹѹ, че кога-то та наистина умрала, тѣ не смѣали да а заробатѹ въ преминѹване-то на 6 деннощїа, страхѹвали са, да не бы и въ четвѣртыа пѣтъ да са измаматѹ да а заробатѹ жива .

3. При много-то мрени въ нѣкое мѣсто, споредѹ причина-та на господствѹющи-те Епидемически (чѹма и холера) власти и зараѹване (мѹлепсѹване, улацисѹване), или отѹ дрѹги мѣстны екстоателства. Тїа цото списѹваха отѹ чѹва-та епидемїа-та разказѹватѹ много слѹчаи на предивременно-то зараѹване на примрѣли-те отѹ чѹма-та. Съ холера-та въ наше-то време бѣше сѣщо-то, и нема сомнаване, че въ това време много примрѣли бѣха заробини живи. Причина-та на това бѣше не особено нѣкое свойство на сили-те власти, а бѹрзане-то и невнимаване-то при зараѹване-то, като са навирѹтѹ много мертвы тѣла за зараѹване .

Цахїасѹ, въ списѹване-то на чѹмна-та епидемїа въ Римѹ, разказѹва за удивителна-та участь на младыа человекѹ, кой-то споредѹ какво-то са виждаало умрало отѹ чѹма въ колница-та на сватаго Дѹха. Тѣло-то мѹ занесли заедно съ дрѹги-те мертвы тѣла, кой-то бѣха назначени за зараѹване, сваче като ги приносаха презѹ рѣка-та Тиврѹ, примрѣлыа сживалѹ и былѹ возвратѹ въ колница-та. Като са заминало два дена, тей изново примрало и тѣло-то мѹ пакѹ са намирало